

SZYMAŃSKI LEONARD (1900-1973)

Urodził się 27 września 1900 roku w Luboni. Syn kupca Józefa i Heleny z domu Dembińskiej z Ponieca. Z wykształcenia rzeźnik. Do oddziałów powstańczych wstąpił jako ochotnik 6 stycznia 1919 roku w Poniecu. Przydzielony został do oddziału łączności (dowódca sierż. Witold Szwemin). Walczył na froncie południowo-zachodnim (Grupa „Leszno”) na linii Poniec-Kąkolewo-Lipno (powstańcem był też jego starszy brat Stanisław). W marcu 1919 roku wcielono go do 6. pułku strzelców wielkopolskich. Następnie służył w 26. pułku ułanów wielkopolskich. Miał stopień wojskowy: kapral.

W okresie międzywojennym mieszkał w Poniecu i tam należał do koła weteranów. Prowadził zakład rzeźniczy. W październiku 1939 roku został aresztowany przez Niemców. Do listopada przetrzymywany był w miejscowym ratuszu jako zakładnik. W grudniu 1939 roku wysiedlono go do Kielc. Tam pracował w firmie Vieh-Pferdehandelgesellschaft. Zatrzymany został 28 września 1944 roku podczas ulicznej łapanki w Kielcach i wywieziony do Niemiec do obozu pracy w Munster (Westfalia).

W sierpniu 1945 roku wrócił do Ponieca. Od 1948 roku mieszkał w Lesznie. Pracował m.in. jako akwizytor PZUW w Lesznie. Dekretem Rady Państwa z 11 listopada 1972 roku mianowany został podporucznikiem WP, o czym dowiedział się krótko przed śmiercią (akt nominacji został przesłany już po jego śmierci).

Zonaty w okresie międzywojennym w Poniecu (żona zmarła przy pierwszym porodzie, dziecko również zmarło). Po wojnie żonaty z Antoniną Heleną Lesiak. Miał syna Andrzeja (ur. 1949).

Zmarł 6 stycznia 1973 roku w Lesznie. Pochowany w kwaterze powstańców na cmentarzu w Lesznie.